

zornost automobilům, by nepřišel k úrazu. Třebaže tedy nedbalost chodce nezbavuje řidiče automobilu povinnosti, by sám se své strany dbal uložené mu pozornosti a opatrnosti a učinil vše možné, by předešel úrazu, nelze přece jíti tak daleko a příslušné předpisy vykládati tak, že by tím byla jízda automobily vůbec znemožňována. Rozsudek výslovně nezjišťuje, že by nebylo došlo ke srážce a k usmrcení Marie G-ové, kdyby byl stěžovatel projížděl kolem žen ve větší vzdálenosti, jak mu to podle předpokladu nalézacího soudu dovozovala skutečnost, že pravá strana silnice v šíři 4 m byla volná. Než na tom nesejde, neboť rozhoduje, že nelze právem tvrditi, že stěžovatel projížděl v přílišné blízkosti kolem žen a že se tím dopustil neopatrnosti spadající pod sankci § 335 tr. zák., když se hledí k tomu, co rozsudek zjišťuje, najmě že vzdálenost žen od automobilu řízeného obžalovaným, kdyby byly zůstaly stát, byla by bývala ještě asi 1 m.

Čís. 4348.

Pojal-li lesní zřízenec podezření, že by pachatel, jehož spatřil v lese svěřeném jeho dozoru a stopoval, mohl v lese škoditi, an měl sebou ruční pilku, jednal jen za účelem kontinuity služebního úkonu (§§ 57 a 58 lesního zákona), když, počkav na lesní cestě vedoucí cizím lesem na pachatele, prohlásil pilku za zabavenou a vyzval ho, by mu ji vydal.

Kdy vyvíňuje (§ 2 e) tr. zák.) omyl ohledně oprávnění lesního zřízence zakročovati v cizím revíru?

(Rozh. ze dne 19. prosince 1931, Zm I 833/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 28. srpna 1930, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by o ní v rozsahu zrušení znova jednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Stěžovatel vytýká rozsudku, že mu chybí řádné zjištění, že se stalo násilí, z něhož byl obžalován a jímž byl uznán vinným, na lesním Karlu Č-ovi u výkonu jeho služby, a že si byl stěžovatel vědom, že svým jednáním maří jeho služební výkon. Prováděje zmateční stížnost, pokud jde o otázku, zda byl lesní Č. ve výkonu služby, snaží se dovoditi z doslovu lesního zákona ze dne 2. prosince 1852, čís. 250 ř. zák., že tomu tak nebylo; vychází ze zjištění nalézacího soudu a provádí svými vývody zma-

tek čís. 9 a) § 281 tr. ř. Stěžovateli jest dáti za pravdu, že ustanovení §§ 55, 56 a 57 citovaného zákona předpokládají, že se zákrok lesního zřízence stal v lese svěřeném jeho dozoru, kdežto v případě § 58 téhož zákona může k němu dojít i mimo onen les. Zjištěno jest, že lesní Č. zakročil proti stěžovateli mimo les svěřený jeho ochraně a dozoru; byl sice jako hlídač ustanovený k ochraně honby oprávněn vykonávati službu i na místě, kde došlo k výstupu mezi ním a stěžovatelem, ale stíhaje ho jen proto, že ho spatřil s pilkou v lese velkostatku n-ského a vida ho přicházeti s borovicí, nezakročoval proti němu jako hajný myslivosti, nýbrž jako zřízenec lesní. Zákrok Č-ův mimo obvod lesa jeho dozoru svěřeného nelze odůvodňovati ustanovením § 58 lesního zákona, ano nebylo zjištěno, že stěžovatel uprchl z lesa n-ského, byv přistižen při skutku. Č. byl však oprávněn k onomu zákroku podle § 6 zákona ze dne 16. června 1872, čís. 84 ř. zák., jenž stanoví, že hlídač ustanovený k ochraně jednotlivých odvětví zemědělských jest i kromě případu přistižení oprávněn odňati věci pocházející pravděpodobně z trestného činu, spáchaného na věcech jeho dozoru svěřených, lidem, kteří jsou zřejmě podezřelí, že spáchali trestný čin na oněch věcech. Rozsudek zjišťuje výslovně, že Č. pojal podezření, že by stěžovatel, jehož spatřil v lese svěřeném jeho dozoru, pod sebou jíti po stráni, mohl v lese škoditi, an měl sebou ruční obloukovou pilku. Podle dalšího rozsudkového zjištění čekal Č. na stěžovatele na lesní cestě vedoucí selskými lesy a spatřil stěžovatele jíti proti sobě směrem k domovu se suchou borovicí na pravém rameni a s pilkou na rameni levém. Logický jest závěr, jež z toho činí nalézací soud, že Č. jednal jen za účelem kontinuity služebního úkonu, kterou předpokládá ustanovení §§ 57 a 58 lesního zákona, an počkav na lesní cestě vedoucí selskými lesy na obžalovaného, jdoucího proti němu směrem k domovu, a prohlásiv jeho pilku za zabavenou, jakož i vyzvav ho, by mu ji vydal, pokračoval takto vlastně ve svém služebním úkonu, který zahájil, když spatřil stěžovatele v lese svěřeném jeho dozoru, s pilkou a stopoval ho. Napadený rozsudek zjišťuje, že se Č. domníval, že by borovice mohla býti z lesa velkostatku n-ského, a byl proto formálně oprávněn k prohlášení, že stěžovateli zabavuje pilku, i k vyzvání, by mu ji vydal. Na tom, zda byl k tomu oprávněn i věcně (podle zmateční stížnosti materielně) vůbec nesejde, neboť podle judikatury nejvyššího soudu (rozhodnutí čís. 1019, 1516, 2075, 2609 Sb. n. s.) stačí již formální oprávnění. Není tedy důvodnou zmateční stížnost, jež tvrdí, že tu není skutková podstata zločinu podle § 81 tr. zák. po stránce objektivní.

Zmateční stížnost však shledána důvodnou, pokud vytýká rozsudku, že chybí v něm řádné zjištění, že si stěžovatel byl vědom toho, že svým jednáním maří úřední výkon. Stěžovatel se hájil tím, že se domníval, že Č. nemůže jako lesní zřízenec velkostatku n-ského proti němu zakročovati v lese selském, že tam nesahá jeho pravomoc, tudíž hájil se omylem podle § 2 e) tr. zák. Nalézací soud, nevypořádav se s touto obranou; vyřkl, že jsou dány všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu § 81

tr. zák. i po stránce subjektivní, an prý stěžovatel věděl, že má co činiti s lesním, a užil proti Č-ovi skutečného násilí v úmyslu, by zmařil jeho služební výkon, zabavení pilky. Omyl, jímž se stěžovatel hájil, netýká se ustanovení trestního zákona (§ 3 tr. zák.), nýbrž skutkových okolností, z nichž se podle lesního zákona ze dne 2. prosince 1852, čís. 250 ř. zák. a zákona ze dne 16. června 1872, čís. 84 ř. zák., tedy zákonů povahy správní, dovozuje, že Č. byl ve výkonu služby. Bude se tedy nalézacím soudu zabývati s tvrzeným omylem obžalovaného, najmě s tím, zda si byl stěžovatel vědom toho, že ho Č. viděl v lese velkostatku n-ského s pilkou, na něho čekal a, domnívaje se, že ukradl v lese svěřeném jeho doзору borovici, kterou nesl, chtěl mu pilku odejmouti.

